

ОСОБЛИВОСТІ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ РОЗВИТКУ МАЛОГО ТА СЕРЕДНЬОГО БІЗНЕСУ В РЕГІОНІ

В сьогоденні ефективний соціально-економічний розвиток України, забезпечення зайнятості та формування конкурентного середовища потребують зміни секторальної структури на збільшення частки підприємств малого та середнього бізнесу в кінцевих макроекономічних показниках.

Досягнення цих результатів можливе за умови обґрунтування оновленої політики регулювання та розвитку підприємств малого та середнього бізнесу та впровадження відповідної державної та регіональної політики в цій сфері. Недосконалість та суперечливість діючого законодавства створює відповідні бар'єри, які негативно впливають на суб'єкти бізнесу, а застосовувані інструменти державного та регіонального управління, перш за все – в сфері оподаткування, не є досконалими та спричиняють штучний поділ суб'єктів господарювання заради зменшення податкового навантаження та уникнення оподаткування. У зв'язку з цим дослідження теоретико-методичного забезпечення та практичних рекомендацій в питаннях державного регулювання діяльності підприємств малого та середнього бізнесу в Україні є актуальним науковим завданням.

Для виокремлення напрямів державної політики в напрямку стимулювання малого бізнесу необхідно встановити його роль в розвитку економіці, оцінити стан та тенденції діяльності малих підприємств, узагальнити світові тенденції, пріоритети розвитку та досвід нормативно-правового забезпечення їх діяльності. З боку державного та регіонального управління необхідно виокремити основні етапи формування економіки розвитку малого бізнесу, визначити проблеми у законодавчому регулюванні його діяльності в Україні, а також інструментарій державної підтримки та стимулювання їх розвитку. Підтримка розвитку і зміцнення середнього та малого бізнесу на сьогодні є одним з пріоритетних напрямів державної політики, оскільки розвиток підприємництва є запорукою становлення розвинутої економіки держави та її регіонів. Підприємства малого та середнього бізнесу в своєму розвитку мають певні переваги за рахунок більш швидкої реакції на змін оточуючого середовища, тим самим підтримуючи конкурентоспроможність та економічний розвиток в регіоні. На основі таких властивостей вони можуть більш повно враховувати зміни попиту на продукцію та послуги, є більш мобільними при впровадженні нововведень.

Особливістю таких підприємств є те, що вони можуть функціонувати в існуючих умовах, при цьому створюючи робочі місця в регіоні, що сприяє формуванню виробничого потенціалу в регіоні. Вони краще знають попит на товари на регіональних ринках, тим самим швидше та якісніше його задовольняють. Створюють робочі місця на регіональних ринках праці, сприяючи зниженню рівня безробіття населення в регіонах. Такий бізнес в деяких країнах світу займає більш великий сегмент ніж великі підприємства. На діяльність представників малого бізнесу впливає ряд зовнішніх і внутрішніх факторів. Основним внутрішнім фактором можна виділити систему управління, оскільки саме від цього фактору багато в чому залежить діяльність представника малого бізнесу, а він, у свою чергу, нерозривно пов'язаний з державною системою сприяння розвитку підприємництва. Проте, не зважаючи на позитивні тенденції, більшість невдач підприємств малого та середнього бізнесу пов'язані з низькою кваліфікацією управлінського персоналу, власників або працівників. Тому для ефективного державного регулювання розвитку малого бізнесу необхідним є створення ефективної системи управління щодо їх функціонування.